

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 144/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., кога заступа пуномоћник Ксенија Димитријевић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. из ..., кога заступа пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Нишу поднео тужбу 01.02.2018. године, ради исплате зараде, трошкова превоза и регреса за годишњи одмор, увећане зараде за сате прековременог рада ноћу и у дане празника у траженом периоду са припадајућом каматом уз обавезу повезивања стажа.

Основни суд у Нишу се решењем П бр 371/18 од 20.03.2019. године, огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца против туженог и одлучио да по правноснажности решења спис предмета уступи Привредном суду у Београду.

Својим актом П5 815/2019 од 12.03.2020. године Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну и месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Ставом 4. прописано је да Привредени суд суди и у споровима поводом

реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покретнути пре отварања стечаја.

У смислу члана 166. и 167. Закона о стечају, последица усвајања плана реорганизације је обустава стечајног поступка због чега престају и правне последице отварања стечаја.

Решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године над туженим је отворен поступак стечаја, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године и обустављен стечајни поступак над туженим. Планом су обухваћена потраживања настала до 29.02.2016. године. Радни однос тужиоца код туженог престао је 02.11.2017. године, а тужба је поднета 31.01.2018. године у моменту када тужени више није био у стечају. Потраживање тужиоца односи се на зараде, накнаде зарада и других примања остварених радом код туженог од септембра 2016. до октобра 2017. године, која потраживања нису обухваћена планом реорганизације. Парнични поступак је покренут након обуставе стечајног поступка потврђивањем унапред припремљеног плана реорганизације решењем суда од 25.11.2016. године, када су и престале правне последице отварања стечаја.

Како утужено потраживање не произилази из примене плана реорганизације нити је поступак започет у току или поводом стечајног поступка, нема атракције надлежности Привредног суда, јер нису испуњени услови из члана 25. Закона о уруђењу судова, због чега је за поступање у овој правној стварној ствари стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу, а не Привредни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучо као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**